

žrtvovalni in agilni posestnik g. Joško Hlade je v lepem govoru opisal zgodovino vodovoda za vas Sv. Križ, kjer ni niti za šolsko dečo bilo pitne vode. Našel je osebe, ki so se trudile za vodovod. Pripravljali ter občinski odbor ter gostje so se zbrali v znani goslojubni kmetski hiši rodoljubne gospe Maček-Pipuš, kjer se je vršilo skupno kosilo. Topiči so pokali od ranega jutra do poznega večera in ljudstvo se je posebno radovalo nove naprave. Dobili smo tudi glas, da se bo cesta proti Sv. Križu vendarle nadaljevala.

Sv. Trojica v Slov. gor. Z veliko skrbjo smo že gledali v bodočnost in se povpraševali, kaj bo s koruzo, krompirjem, ajdo in drugimi poljskimi pridelki, ako ne bo kmalu izdatnega dežja. Pa, hvala Bogu, pred kratkim je padlo dovolj pohlavnega in blagodejnega dežeka. In vsa narava je na novo oživila in se na novo pomladila. Mi Trojičani tudi nismo kar tako iz zadnje moke. Naša pošta je prejšnji mesec dobila telefonsko zvezo, ki smo si jo že dolgo časa želeli. Sedaj se bomo vsaj lahko pogurili celo z Mariborčani, Ljubljancami in še z drugimi prebivalci po naši mili domovini. Naši fanti so se z igro »Žrtev spovedne molčečnosti« na domačem odru in pri Negovi prav dobro postavili. Vsa čast njimi! Pa tudi ni šala, hoditi k vajam, ko je človek zlasti še v juniju od dela ves zmučen in potem. Pa le korajžno naprej po začetni in preizkušeni poti! In le držite krepko vsi skup, saj veste, da »sloga jači, nesloga pa tlači«. Četudi je bilo zmrzaj močno sušno vreme, vendar se je žitna letina primeroma še zelo dobro obnesla. Najlepše pa kažejo letos gorice. Ako ne bo toče, katere nas varuj ljubi Bog, bo zrastle prav dobra vinska kapljica. Kako jo bomo pa mogli spraviti v peneze, je pa drugo baranje.

Sv. Rupert v Slov. gor. Umrli je tukaj dne 13. 7. dobra mati gospa Marija Stiper, stara 74 let. Naj v miru počiva!

Št. Ilj v Slov. gor. Na dan Porcijunkule, dne 2. avgusta t. l., se bo uresničila želja šentiljskih gasilcev. Komaj dobro leto, je, odkar društvo obstoja in že si je naročilo novo motorno brizgalno. Kljub temu, da ni bilo denarnih sredstev, se je članstvo odločilo, da si nabavi brizgalno. Vsi so obljubili, da bodo delali in da se ista čimprej izplača. In res; delavolj-

nosti članov se je zahvaliti, da se je že eden obrok izplačal. Tudi kr. banski upravi se ina društvo zahvaliti, ki je šla v tem oziru na roko s precejšnjim prispevkom. Ta dan bo za društvo in za obmejni Št. Ilj velika čast, ker pride celo predsedstvo JGZ iz Ljubljane na obiskat z gasilci, ki imajo svoj posebni vlak. Vozil bo iz Maribora ob pol treh popoldne. Zato vabimo vse prebivalstvo, da poseti v čim večjem številu to prvo gasilsko slavnost ob naši severni meji, v našem obmejnem Št. Ilju ter s tem podprete članstvo in društvo, da bo delovalo v človekoljubnem pravcu naprej. Na pomoč!

Tribenje. Dne 19. julija smo obhajali pri družnici sv. Danijela lepo nedeljo. Bilo je prijazno vreme in ljudstvu se je nudilo na vse strani lep in krasen razgled. Slovesnost lepe nedelje pa so letos povzdignili tudi šentdanijski fantje, ki so postavili več mlajev in že v soboto popoldne in v nedeljo zjutraj ob jutranji zarji med pritkavanjem zvonov naznanjali vsemu svetu slovesnost prihodnjega vselega dne. Pa tudi možje, žene in dekleta niso zaostala in so skrbela, da se je cerkev lepo očistila, ki se je pri kritju precej zaprašila. Tudi so žene in dekleta kupile za Marijin kip, ki se nosi pri procesiji, lep venec, ki je stal 150 Din in je vzorno delo cvetličarke Terezije Mori. Pri procesiji je igrala tudi domača »mlajša« godba, pri kateri so fantje pokazali, da že precej obvladajo svoje »mlade« instrumente. Vsa čast pri tem gre njihovemu glasbenemu mojstru g. Martinu Pavlič, ki je v tej stroki res dober veščak in je izučil že več godbenih zborov. — Dne 18. julija sta tiho v krogu svoje obilne družine obhajala srebrno poroko posestnika Ivan Kupljen in Hieronima rojena Lužnik, po domače Pungartnik. Vsi jima iz srca čestitamo in jima želimo, da bi dočakala in obhajala tudi še zlato poroko v zdravju in veselju!

Gomile pri Vurkerju. Hudo je, kadar začne družino preganjati usoda in nesreča. Ta usoda preganja zadnji čas tudi dobro krščansko družino Kurbošovo iz Gomil. Pred par leti so pokopali še v najlepši moški dobi dobrega in skrbnega očeta. Dne 9. t. m. je vozila mati vdova vino. Ko se je vozila domov, se v bližini domače hiše konj ustraši, voz se prevrne

ter pokoplje mater pod seboj, da dobi smrtno nevarne poškodbe. Nezavesno jo prenesejo v hišo. Edinega sina Frančka, ki je že nad eno leto bolehal na neozdravljivi bolezni jetiki, je nesreča matere tako pretresla, da je že 13. t. m. nagloma umr v najlepši dobi 22 let. Rajni Franček je bil kot mladenič vsem v lep zgled, zato ga je tudi vse čislalo. To je pokazal tudi njegov pogreb. Vkljub silni vročini in obilnemu poslu ga je spremljala na zadnji poti velika množica od blizu in daleč na urbano pokopališče. Sprevod je vodil g. župnik urbanski ob asistenci domačega č. g. kaplana. Urbanski pevski zbor mu je zapel v slovo na domu in ob grobu žalostinke. Na sedmini za rajnim Frančkom se je nabralo za novo bogoslovje 180 Din. Spavaj mirno, dragi Franček do dneva, ko snidemo se vsi skup nad zvezdami. — Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno prečastiti duhovščini, zlasti preč. g. župniku vurberškemu za krasen govor ob grobu, pevskega zboru in sploh vsem, ki so spremljali našega nepozabnega Frančka na zadnji poti, bodi izrečena najsrčnejša zahvala!

Št. Janž na Dravskem polju. V soboto popoldne 18. julija ob 7. uri je umrl po kratki bolezni, previden tik pred smrtjo s sv. popotnico, Andrej Metličar z Zlatoličah. Celo svoja življenje je bil odločen katoličan. Pogreb, ki se ga je udeležila množica njegovih znancev, je pričal, kako je bil povsod priljubljen. Učakal je 77 let. Bog mu bodi pravičen sodnik, domačim pa izrekamo globoko sožalje.

Sv. Ožbalt ob Dravi. V prazniških romarskih dneh 2. in 5. in 9. avgusta, torej celo osmino, homo letos slovesno in svečano obhajali našega farnega patrona sv. Ožbalta, močnega priprošnjika pri Bogu za uspešno in blagoslovljeno živinorejo. Vsakokrat bo več sv. maš s pridigami in procesijami.

Sv. Barbara v Halozah. Umrli je te dni nagle smrti globoko verna žena in mati šestih otrok Julijana Jurgec v Gradiščah, sestra našega knjigoveza Antona Podhostnik. Pokojnica je bila velika dobrotnica ubogih, zato pa marsikatero oko rosi za njo. Raj in pokoj naši zlati, dobri mami! — Vreme imamo ugodno, v vinogradih zelo lepo uspeva trta. Če nam bo dal ljubi Bog srečo, bo izborna trgatve, boljše

Nesporazum.

Nekdo je povprašal svojega nagluhega soseda, kako se počuti njegova soproga. On odvrne, pretrgan od kašlja, na čemer je zelo trpel: »Ne posebnol! Na vse mogoče naftine si prizadevam, da bi se otresel te hude nadloge, pa bodem se pač moral s tem o-koli vlačiti do svoje smrti!«

Nepoboljšljivost.

Društveni sluga — predloživši seznam —: »Poslani za letni prispevek Društvu za vzgojo zanemarjenih otrok.« — Grofica: »Kaj —? Sedaj že plačujem sedem let v to društvo. Ali se še porodne-ži vedno niso poboljšali?«

majhne brke, zevajočo rano na prsih, oblečen je bil takrat v priprosto kmetsko obleko.

Guzajeve ostanke so zmetali v nepobarvano krsto in jo zabili. Žandarji so prisilili štiri tamošnje sosede, da so nesli krsto pod orožniškim spremstvom na pokopališče župnije Prevorje, kamor so dospeli že bolj v mraku.

Prevorski župnik je bil skrajno nejevoljen, da so prinesli ravno njemu tako neljubega ubitega gosta. Prerekal se je nekaj časa z žandarji, slednjič se je le udal sili zakona in pokazal prostor ob pokopališčnem zidu, ki je bil odločen za samomorilce, katerih pa Prevorje ni poznalo.

Možje, ki so prinesli krsto, so si poiskali v mrtvašnici lopate ter kramp, izkopali jamo, položili vanjo Guzaja ter ga zagreblili kar sami brez luči, križa, molitve ter kapljic blagoslovljene vode!

Ko so odšli od žandarjev prisiljeni pokopiči, je vzel prevorski župnik farno kroniko in pero ter zabeležil čudni dogodek Guzajevega pogreba s par kratkimi besedami: »Dne 11. sept. leta 1880. proti mraku so prinesli kar meni in tebi nič

ustreljenega ravbarja Guzaja, ki je šentjurski faran in ga zagreblili na prevorsko pokopališče.«

G. župniku na Prevorju zakopani Guzaj ni dal miru. Vsilili so njegovo truplo baš prevorski zemlji. Dal je napraviti lesen križ in nanj pritrditi napis: »Tukaj počiva Franc Guzaj, ravbar iz Št. Jurja ob južni železnici.« Te črke so označile raznim radovednejšem skozi desetletja o žalostnem koncu Guzajevega tolovajskega kraljevanja. Danes ni več na prevorskem mirodvoru o Guzajevem grobu in o križu s čudnim napisom ne sluha in ne duha več, čas je zabrisal tudi to zadnje znamenje.

(Dalje sledi.)

Nov vozni red

se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena Din. 2.—.